

Kázání: 133. Jak se připravit na budoucnost

O jakou připravenost jde? Na Boží království, jak jinak. Na nové poměry, kdy se nežije podle pravidel strachu, sobectví a nenávisti, nýbrž v souladu se zásadami důvěry, solidarity a naděje.

Kázání

Jak se připravit na budoucnost

1. čtení: Ezechiel 34, 1 - 16

1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

2 „Lidský synu, prorokuj proti pastýřům Izraele. Prorokuj a řekni těm pastýřům: Toto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům Izraele, kteří pasou sami sebe. Což pastýři nemají pást ovce?

3 Pojídáte tuk, oblékáte se vlnou, porážíte vykrmené, ale ovce nepasete.

4 Neduživé jste neposílili, nemocnou jste neléčili, polámanou jste neovázali, zaběhlou jste nepřivedli nazpět, po ztracené jste nepátrali, panovali jste nad nimi násilně a surově.

5 Jsou rozptýlené, jsou bez pastýře; staly se potravou veškeré polní zvěři a zůstávají rozptýleny.

6 Mé ovce bloudí všude po horách, po kdejakém vysokém pahorku, jsou rozptýleny po celé zemi a není, kdo by je hledal, kdo by po nich pátral.

7 Slyšte tedy, pastýři, slovo Hospodinovo:

8 Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, mé ovce jsou loupeny a stávají se potravou veškeré polní zvěři, protože nemají pastýře a moji pastýři mé ovce nehledají; pasou sami sebe, ale mé ovce nepasou.

9 Proto, pastýři, slyšte slovo Hospodinovo!

10 Toto praví Panovník Hospodin: Hle, chystám se na ty pastýře, budu je volat k odpovědnosti za své ovce. Nedovolím jim už pást ovce, aby místo nich pásli sami sebe. Vysvobodím své ovce z jejich chrátanu, nebudou jim potravou.“

11 Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat.

12 Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mrákoty.

13 Vyvedu je z národů, shromáždím je ze zemí a přivedu je do jejich země. Budu je pást na izraelských horách, při potocích a na všech sídlištích v zemi.

14 Budu je pást na dobré pastvě; jejich pastviny budou na výšinách izraelských hor. Budou odpočívát na dobrých pastvinách, budou se pást na tučné pastvě na horách izraelských.

15 Sám budu pást své ovce a dám jim odpočívát, je výrok Panovníka Hospodina.

16 Ztracenou vypátrám, zaběhlou přivedu zpět, polámanou ovážu a nemocnou posílím, kdežto tučnou a silnou zahladím. Budu je pást a soudit.“

2. čtení: Lukáš 12, 32 – 40

32 Neboj se, malé stádce, neboť vašemu Otci se zalíbilo dát vám království.

33 Prodejte, co máte, a rozdejte to. Opatřte si měšce, které se nerozpadnou, nevyčerpatelný poklad v nebi, kam se zloděj nedostane a kde mol neničí.

34 Neboť kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.

35 Budte připraveni a vaše lampy ať hoří.

36 Budte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře.

37 Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat.

38 Přijde-li po půlnoci, či dokonce při rozednění a zastihne je vzhůru, blaze jim.

39 Uvažte přece: Kdyby hospodář věděl, v kterou hodinu přijde zloděj, nedovolil by mu vloupat se do domu.

40 I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se toho nenadějete.“

Sestry a bratři,

nedávno jsem zhlédl dokument o preperském hnutí ve Spojených státech. Preperství pochází od anglického prepare, což česky znamená připravit se. A právě o připravenost preperům jde.

Připravenost na nějakou katastrofu, která na nás číhá v blízké budoucnosti. Může to být například erupce na slunci, co způsobí, že se na Zemi ocitneme bez elektřiny, může to být zhroucení civilizace způsobené klimatickými změnami, může to být úder atomové bomby, může to být spousta dalších katastrof, které si jen dokážete představit. Jak se na takové pohromy připravit?

Jeden muž v dokumentu má například za to, že se jeho rodina musí naučit žít tím, co dá les za humny. A tak společně se svými dětmi vyhledává pod kůrou padlých stromů tučné ponravy. Pořádají je pěkně zasyrova a děti při tom nehnou ani brvou.

Jiný preper zase nakoupil hned několik vyřazených školních autobusů, nechal vybagrovat zeminu, autobusy uložil do díry vedle sebe a zasypal je. Vznikl tak obrovský bunkr, kde se dá přežívat do doby, než na povrchu hrůzy pominou.

Jedna žena zase doma postupně zaplňuje každý prostor a každou škvíru zásobami trvanlivých potravin, aby prý sousedům, až to přijde, mohla nějak pomoci.

A nebyla by to Amerika, aby téměř každý preper neměl nějaký ten kvér, nebo raději hned několik, i s velkou zásobou munice.

Nebudeme se snažit preperům svérázného koníčka vymlouvat. Myslí to vážně a často své připravenosti obětují nemalé peníze. Argumentováním, že na katastrofu nebo civilizační kolaps se dost dobře připravit nelze, bychom je stejně nepřesvědčili.

Obchodníci se zbraněmi a nejrůznějšími vychytávkami na přežití prepery potřebují a tak jejich počet bude spíš narůstat.

Co nás ale v tuto chvíli zajímá je, jak to myslel Ježíš. „Buďte připraveni!“ říká v dnešním čtení svým učedníkům a člověk by řekl, že se jedná o nějakého vedoucího skautského oddílu při nástupu před náročnou bojovkou.

Nebo že by byl snad Ježíš někým na způsob starověkého prepera, který své kolegy připravuje na očekávanou katastrofu?

Přirovnání ale moc nesedí, jelikož učedníky nabádal, ať si na cestu, kterou s ním podnikají do Jeruzaléma, nic neberou – žádné konzervy, tyčinky nebo suchary, žádné zbraně, žádné peníze ani kreditní karty.

Při pochodu do svatého města prý musejí hrát roli reprezentantů Božího království. A protože tohle království není z tohoto světa, ale přichází shůry, platí v něm docela jiná pravidla. Namísto strachu důvěra, namísto sobectví štědrost, namísto obav nová naděje.

Proto museli učedníci nechat batohy se zásobami doma a proto mají věřit, že se Bůh nějak postará,

že se najdou lidé, kteří tomuhle království otevřou srdce, kteří dají poutníkům najíst a nechají je přespat.

Prostě tahle cesta do Jeruzaléma je současně zkouškou, jestli má Boží království na světě vůbec šanci. Vypadá to, že šanci má, a učedníci jsou nadšení, že to funguje, že když se chce, tak důvěra, solidarita a naděje mohou hrát v mezilidských vztazích zásadní roli.

Někdy a někde se lidem nechtělo. Někdy a někde byli nedůvěřiví, protože svět v jejich představách byl nepřátelský a oni rozhodně nehodlali nějakým poutníkům pomáhat. Potom učedníci, podle Ježíšových pokynů, před takovými lidmi vždycky jenom vyklepali své sandály, to aby bylo zřejmé, že si od nich opravdu nic nevzali, že i ten jejich prach jim tam nechají.

Takže jak je to tedy s oním Ježíšovým pokynem k připravenosti? Na co mají být jeho učedníci připraveni, když nejde ani o dostatečné zásoby, ani o pistoli, ani o portmonku nacpanou penězi?

Ježíš to hned na to vysvětlí jedním příměrem. Představte si, učedníci, že sloužíte u bohatého pána. Ten odejel na nějakou hostinu, a kdo ví, kdy se vrátí.

Máte dvě možnosti. Buď si řeknete „ono to nějak dopadne“ a půjdete na kutě, nebo holt zůstanete v bdělém stavu a vyčkáte jeho návratu. Může to být brzy po setmění, ale také někdy kolem půlnoci, nebo třeba až k ránu.

Není na vás, abyste svému pánovi určovali jak dlouho se má na hostině zdržet. Na vás je, abyste mu, až zatluče na vrata, honem otevřeli a on se nemusel dovolávat, bušit nebo házet do okna kameny, aby vás probudil.

No, a když tedy pán na ona vrata zatluče, a vy nebudete v trenkách nebo v pyžamu, ale řádně oděni ve smokingu, jak se na sluhu sluší a patří, a hned přispěcháte a otevřete, bude moc spokojený, to si pište!

Ať už bude půlnoc nebo k ránu, posadí vás ke stolu a všechny ty dobroty, co si z hostiny přivezl, dobroty, o kterých se vám nikdy ani nesnilo, vám se vši noblesou naservíruje až pod nos.

A učedníkům nejspíš cukaly koutky úst a možná i některý z nich vyprskl smíchem, protože představa, že by páni obsluhovali sluhy, jim musela připadat naprosto mimo realitu, jakoby z jiného světa.

Jenže ona také z jiného světa byla. Boží království je z jiného světa a má pravidla, na která v tom našem světě nejsme vůbec zvyklí.

V Božím království například platí, že první jsou poslední a poslední první, tak proč by nemohl pán obsluhovat své služebnictvo? Není to ovšem vůbec jednoduché se hned přeorientovat, učedníci měli před sebou ještě dlouhou cestu, než to všechno pochopili a než začali podle nových pravidel také žít.

Nutno podotknout, že jim to nikdy nešlo na 100 procent a dodnes v tom nejsou ani zdaleka dokonalí i jejich následníci.

Nejspíš se mezi naslouchajícími učedníky našel také někdo, kdo si představu ponocování beze spánku neuměl moc představit. Možná si ten někdo pomyslel, že kdyby jako sluha šel spát, tak by se zas tak moc nestalo. Pán by ho nakonec musel nějak vzbudit, a i kdyby ne hned, tak by si holt venku chvilku počkal. Měl říct předem, kdy se asi tak vrátí!

Na to Ježíš v dnešním čtení reaguje druhým příměrem. Představte si, učedníci, nějakého podnikatele, který dostal zprávu, že se někdo chce vloupat do jeho provozovny. Kdyby věděl hodinu, bylo by to

snadné. Ale to on neví.

Co udělá? Prostě ve své provozovně zůstane na noc a nezamhouří ani oka. Jde mu totiž o hodně. A stejně tak i vám, učedníci, jde o hodně. Když nebudete připraveni, splácete nad vejdělkem. Boží království vás mine.

Takže, abychom si to, sestry a bratři, nějak shrnuli. Ježíš rozhodně nebyl preperem, který by své učedníky učil, jak ve světě plném katastrof přežít. Spolehejte na Boha a na vstřícné lidi, radil jim naopak. Přesto je nabádal, aby byli připraveni.

O jakou připravenost tedy jde? Na Boží království, jak jinak. Na nové poměry, kdy se nežije podle pravidel strachu, sobectví a nenávisti, nýbrž v souladu se zásadami důvěry, solidarity a naděje.

Učedníci si to měli na cestě do Jeruzaléma vyzkoušet. Jde totiž o pilotní projekt, který se ještě nikdy a nikde na světě netestoval. Stejně jako učedníci tenkrát, také my dnes jsme na svých cestách životem zváni k zapojení se.

Ne vždycky se nám bude dařit, ale jedno je jisté, že tomuhle Božímu projektu patří budoucnost. Čím lépe si pravidla jeho království osvojíme nyní, tím budeme pevnější v kramflecích, že budeme u toho, až se jednou tenhle projekt na naší Zemi spustí naostro.

Tak tedy: „I vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se toho nenadějete.“ Boží království se může spustit dnes večer, nebo třeba o půlnoci, klidně také až k ránu.

Jedno je jisté, „noc pokročila a den se přiblížil“ (Římanům 13,12), budoucnost už skrytě začala. Právě v tom spočívá křesťanská naděje. Žít po novu můžeme už dnes!

PeČ

SPCH 7. 8. 2022

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)